CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-176/25 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-23023025-03-1r-25022025 Judecător Andrei Guțu

D E C I Z I E
În numele Legii

13 mai 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele ședinței: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmia Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, fără participarea părților, recursul avocatului Bondarenco Oleg în interesele inculpatului Țîcu Nicolae și recursul inculpatului Țîcu Nicolae declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 24 ianuarie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

Țîcu Nicolae *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, studii medii, holtei, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

- învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare al cauzei:
Instanța de fond: *11.12.2023-24.01.2025*.
Instanța de recurs: *25.02.2025-13.05.2025*.
Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinîndu-se cont de argumentele recursurilor, materialele cauzei pentru expunere asupra recursurilor, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 24 ianuarie 2025, Țîcu Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală, în temeiul prescripției, potrivit art. art. 53 lit. g), 60 alin. (1) în coroborare cu art.10 Cod penal.

S-a încasat de la Țîcu Nicolae în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 306 lei, suportate efectuării expertizei judiciare.

Prin sentință instanța a dispus în privința corpurilor delicte.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Țîcu Nicolae, deținând permisul de conducere nr. ***** cu categoria „B1, B" eliberat la 07.12.2020, dîndu-şi seama de consecințele, care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, a servit băuturi spirtoase, după ce, la data de 15.01.2023, aflîndu-se la volanul autoturismului de model „Audi A4" cu n/î ***** și deplasându-se cu acest automobil la intersecția străzilor Gagarin-Orheiului din mun. Bălţi, începând cu ora 04.23 și până la momentul când în circumstanțe necunoscute a ieșit din funcțiune roata dreapta-spate a mașinii pe care o conducea, din care motiv acesta a pierdut posibilitatea de a se deplasa, ca urmare la fața locului s-au prezentat angajații de poliție. În cadrul discuției cu Țîcu Nicolae a apărut necesitatea să fie supus testării cu alcotesterul „Drager", în urma căruia s-a constatat, că concentrația de alcool pur în aerul expirat de Țîcu Nicolae este de 0,52 mg/l, cantitate, care conform Hotărârii Guvernului Nr.296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare şi conform art. 13412 CP se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat, totodată de la el au fost prelevate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202306P0040 din 27.01.2023, în sângele lui Țîcu Nicolae s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,44 %0, care conform Hotărîrii Guvernului nr.296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare şi conform art. 134^{12} Cod penal se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Țîcu Nicolae întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței a declarat recurs avocatul Bondarenco Oleg în interesele inculpatului Țîcu Nicolae, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 24.01.2025, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri noi privind achitarea inculpatului Ţîcu Nicolae în raport cu acuzația penală imputată, în baza prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

<u>În motivarea cerințelor recursului a invocat următoarele argumente:</u>

Concluzia primei instanțe privind stabilirea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este contrară probatoriului administrat şi/sau este afectată de o eroare gravă de fapt.

Astfel, potrivit sentinței recurate, instanța de fond a conchis că vinovăția inculpatului a fost confirmată prin declarațiile martorilor acuzării Corotaş Iosif, Moraru Ghenadie şi Gorea Sergiu care sunt consecutive, logice, se coroborează între ele, precum şi se confirmă obiectiv prin celelalte probe administrate pe cauza penală, pe când declarațiile inculpatului şi martorului apărării ***** au fost apreciate critic. Sub acest aspect consider că concluzia de mai sus a primei instanțe este una arbitrară, contrară probatoriului administrat și/sau este afectată de eroare gravă de fapt. Or, probatoriul administrat în cursul cercetării judecătorești nici de departe nu a fost unul suficient și convingător pentru a stabili obiectiv vinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată.

Astfel, martorii acuzării, colaboratorii de poliție Gorea Sergiu şi Moraru Ghenadie, fiind audiați în calitate de martori, au declarat că ei nu au văzut cum se deplasa automobilul şi cine era la volanul lui. Au indicat că ei au ajuns la fața locului, în momentul când automobilul se afla în preajma monumentului ”Ospitalitate” de la intrare în mun. Bălţi, automobilul era defectat cu roata dreapta spate desprinsă şi afară, lângă automobil, se aflau mai mulți tineri care se uitau la automobil şi discutau între ei, inclusiv şi inculpatul. Adică, din declarațiile martorilor vizați nu rezultă faptul că anume inculpatul Ţîcu Nicolae fiind în stare de ebrietate a condus automobilul în circumstanțele reflectate în actul de învinuire.

Ce ține de declarațiile martorului acuzării Corotaş Iosif, acestea urmau a fi apreciate critic şi nu puteau fi puse la baza recunoașterii vinovăției lui Ţîcu Nicolae în infracțiunea imputată, deoarece ele sunt contradictorii, evazive şi chiar combătute de declarațiile celuilalt martor ocular *****, care a declarat că anume Corotaş Iosif a fost tot timpul la volanul automobilului şi l-a condus pînă la defectarea automobilului.

Deci, potrivit declarațiilor martorilor acuzării, colaboratorilor de politie Gorea Sergiu şi Moraru Ghenadie, în momentul când aceștia la orele 04:00 a zilei de 15.01.2023 au sosit la fața locului şi s-au apropiat de automobilul defectat, la volanul automobilului nu era nimeni, iar conducătorul auto şi pasagerii erau afară, lângă automobil. La întrebarea lor cine este conducător auto, anume Corotaş Iosif le-a spus că el a condus automobilul, ca după ceva timp, fiind somat de colaboratorii de poliție că urmează a fi documentat şi sancționat pentru conducerea agresivă, să declare că de fapt automobilul a fost condus de Ţîcu Nicolae.

Martorul apărării *****, fiind audiat în instanță, a declarat că după ce el cu Ţîcu Nicolae, Andoni Dumitru şi Colța Daniela au ieşit din cafeneaua „Clondaic”, automobilul a fost condus doar de către Corotaş Iosif, inclusiv până la momentul defecțiunii tehnice survenite lângă monumentul „Ospitalitate”. A indicat că la sosirea echipajului de poliție şi la întrebarea polițiştilor cine este conducătorul

auto, anume Corotaş Iosif a declarat că el este conducătorul auto. A menţionat că Corotaş Iosif în discuția cu colaboratorii de poliție a fost foarte tare stresat, în special după ce polițiștii i-au spus că el urmează a fi documentat pentru încălcarea regulilor circulației rutiere. După ce polițiștii au discutat separat cu Corotaş Iosif, acesta a indicat că Ţîcu Nicolae a condus automobilul.

Din declarațiile lui Ţîcu Nicolae rezultă aceleaşi circumstanțe relatate de martorul *****, inclusiv, faptul că Corotaş Iosif inițial a recunoscut că el a fost la volanul automobilului, şi că după discuția cu unul din polițiști, fiind foarte speriat şi stresat, Corotaş Iosif a indicat deja la Ţîcu Nicolae ca persoana care ar fi condus automobilul. Totodată, Ţîcu Nicolae a explicat că a acceptat să fie supus testării alcoolscopice la solicitarea polițistului sub pretextul că anume el este stăpânul automobilului, şi tot la solicitarea polițistului s-a deplasat la sectorul de poliție unde i s-au prelevat probe de sânge şi s-au întocmit mai multe acte pe care le-a semnat fără a face cunoștință cu conținutul lor, pe motiv că polițistul i-a spus că totul va fi bine.

În context, sunt relevante şi declarațiile depuse în instanța de judecată de către Corotaş Iosif, care fiind audiat în calitate de martor, în momentul când a ajuns să povestească despre cele întâmplate la momentul „Ospitalitate”, a declarat că după ce s-au oprit lângă monument (înainte de producerea defecțiunii automobilului) au ieşit din automobil pentru a fuma, iar ceea ce s-a întâmplat mai departe el nu ține minte, pe motiv că a trecut foarte mult timp. Doar la insistența procurorului, Corotaş Iosif a continuat să dea declarațiile sale, care corespund celor care le-a depus la etapa urmăririi penale, precum că Ţîcu Nicolae s-ar fi urcat la volanul automobilului în stare de ebrietate şi a condus automobilul până la producerea defecțiunii roții dreapta spate. De vreme ce declarațiile martorului Corotaş Iosif sunt combătute totalmente de declarațiile martorului *****, iar alte probe care ar confirma faptul conducerii automobilului de către Ţîcu Nicolae în stare de ebrietate la data de 15.01.2023 de către partea acuzării nu au fost administrate, se impune o concluzie logică despre lipsa de temei a acuzației penale imputate lui Ţîcu Nicolae, or această acuzație trebuia să fie demonstrată prin probe, dar nu prin presupuneri. Menționează partea apărării că, ignorarea de către prima instanță a caracterului profund contradictoriu a acuzației penale imputate inculpatului.

La adoptarea sentinței recurate, prima instanță nu a ținut cont de un aspect esențial și profund contradictoriu al acuzației aduse lui Ţîcu Nicolae conform ordonanței de modificare a învinuirii din 29.12.2024. Astfel, potrivit acestei ordonanțe, rezultă că fapta ilicită de conducere a automobilului în stare de ebrietate ar fi fost comisă de către inculpat la data de 15.01.2023, începând cu ora 04:23 şi până la momentul când în circumstanțe necunoscute a ieşit din funcțiune roata dreapta-spate a mașinii pe care o conducea.

Însă, faptul invocării de către procuror că pretinsa infracțiune a fost săvârșită în intervalul de timp din data de 15.01.2023 începând cu ora 04:23, este profund eronat şi combătut prin probatoriul administrat, de vreme ce potrivit materialelor dosarului rezultă că defecțiunea automobilului s-a întâmplat pe la orele 04:00 (+/- 10 minute) a zilei de 15.01.2023, iar către orele 04:23 Ţîcu Nicolae deja a fost supus testării alcoolscopice de către colaboratorii de poliție.

Sentința recurată este fundamentată pe o probă nulă, care nu putea fi admisă şi urma a fi exclusă. Astfel, la baza învinuirii aduse inculpatului, partea acuzării a invocat raportul de expertiză judiciară nr. 202306P0040 din 27.01.2023, întocmit de expertul judiciar al Centrului de Medicină Legală Mocanu Victor, potrivit căruia „în proba de sînge prezentată pe numele lui Ţîcu Nicolae s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,31 g/l, şi că din punct de vedere teoretic Ţîcu Nicolae la momentul conducerii automobilului la orele 04:23 data de 15.01.2023, putea avea concentrație de alcool etilic în sânge de cca 1,44 g/l”.

Potrivit sentinței recurate, prima instanță a reținut raportul de expertiză judiciară sus-menționat în calitate de una dintre cele mai importante probe care confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Însă, acest raport de expertiză judiciară nu putea fi reținut ca probă, pe motiv că a fost obținut prin încălcarea esențială a prevederilor legii procesual-penale.

Cu referire la art. 145 Cod de procedură penală, indică că la dispunerea expertizei organul de urmărire penală era obligat să aducă la cunoștința părților obiectul expertizei şi să le acorde posibilitatea de a formula obiecții la întrebările puse față de expert, posibilitatea de a cere modificarea sau completarea lor, precum şi posibilitatea de a cere numirea unui expert recomandat de părți.

La materialele cauzei figurează ordonanța OUP din 16.01.2023 privind dispunerea expertizei judiciare toxicologice, însă în materialele cauzei lipsesc careva acte procesuale care confirmă faptul că această ordonanță ar fi fost comunicată părților înainte de efectuarea expertizei.

Prin urmare, rezultă că expertiza a fost efectuată cu încălcarea de către organul de urmărire penală a obligațiilor sale legale prevăzute de art. 145 Cod de procedură penală, precum şi prin încălcarea drepturilor procesuale ale părții apărării de a face cunoștință în prealabil cu obiectul expertizei, de a formula obiecții la întrebările puse față de expert, de a cere modificarea sau completarea lor, precum şi de a cere numirea unui expert recomandat.

Prin cererea din 02.02.2024 apărarea a solicitat primei instanțe excluderea în calitatea de probă a acuzării a raportului de expertiză judiciară nr. 202306P0040 din 27.01.2023. Însă, instanța a conchis că la acel moment această cerere este prematură. În pledoarii, care au avut loc la data de 13.01.2025, apărarea în mod repetat a atras atenția primei instanțe asupra chestiunii abordate, cu solicitarea aprecierii legale corespunzătoare a probei sus-menționate ca fiind

obținută prin încălcarea esențială a prevederilor legii procesual-penale. Însă, prima instanță a ignorat obiecțiile şi cerințele legale argumentate ale părții apărării de a exclude în calitate de probă raportul de expertiză judiciară sus-menționat, mai mult decît atît, l-a pus la baza adoptării sentinței recurate. În context, este de menționat că în conținutul sentinței recurate prima instanță nu a contra motivat admisibilitatea probei vizate în raport cu critica formulată de partea apărării.

Prin sentința recurată, prima instanță a dispus încasarea de la Ţîcu Nicolae în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 306 lei, suportată pentru efectuarea expertizei judiciare. Consideră ca fiind contrară legii sentința recurată şi în partea încasării cheltuielilor de judecată.

Sentința a fost contestată cu recurs de către inculpatul Țîcu Nicolae, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 24.01.2025, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărîri noi privind achitarea inculpatului Ţîcu Nicolae în raport cu acuzația penală imputată, în baza prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. În motivarea cerințelor recursului a invocat argumente identice după conținut cu cele invocate în recursul avocatului Bondarenco Oleg, din care motiv Colegiul consideră inoportună transcrierea repetată a acestora.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursurilor şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursurilor, declarate de către avocatul Bondarenco Oleg și inculpatul Țîcu Nicolae, părțile nu au depus referință asupra recursurilor declarate.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele recursurilor în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul avocatului Bondarenco Oleg și recursul inculpatului Țîcu Nicolae declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 24.01.2025, prin care Țîcu Nicolae a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (1) Cod penal, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței date fără modificări, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare

pentru săvîrșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non privativă de libertate.

Conform art.448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținînd hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Efectuând o cercetare amplă a probelor administrate în cauză, Colegiul conchide asupra temeiniciei şi legalității concluziei judiciare a instanței de fond privind constatarea vinovăției inculpatului Țîcu Nicolae de comiterea infracțiunii incriminate, cât şi asupra calificării juste a acțiunilor inculpatei în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal reține examinarea multilaterală a cauzei penale în privința inculpatului Țîcu Nicolae de către instanța de fond, cu cercetarea obiectivă a probelor administrate pe caz, cu aprecierea corectă şi la justa valoare a împrejurărilor de fapt şi a aspectelor de drept, ce în rezultat au dus la emiterea pe caz a unei soluții legale şi întemeiate.

Prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanțele cauzei şi în baza art.101 Cod de procedură penală a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit dispoziției art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în cazul, în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, atribuind faptelor reținute în sarcina inculpatului Țîcu Nicolae încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264[1] alin. (1) Cod penal (în vigoare pînă la 07.09.2024) – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate *alcoolică cu grad avansat.*

În confirmarea acestei concluzii, Colegiul reține declarațiile martorilor acuzării Gorea Sergiu, Moraru Ghenadie, Corotaș Iosif, Gajos Ion, audiați în cadrul ședinței instanței de fond, cât şi ansamblul de probe administrate şi cercetate în ședința de judecată în corespundere cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

Martorul Gorea Sergiu, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, a declarat că, la data de 15.01.2023 fiind implicat în serviciu cu colegul Morari Ghenadi în unitatea de gardă noaptea a parvenit o chemare de la un cetățean precum că la ieșire din mun. Bălți direcția or. Sîngerei, lângă stațiile peco „Bemol" și „RomPetrol", un automobil de model „Audi" face raluri. Ajungând în oraș, lîngă monumentul „Ospitalitate" intersecție str. Gagarin cu str. Orheiului, pe partea dreapta a văzut un vehicul de marca „Audi" cu roata din dreapta spate era defectată căzută jos lovită de bordură. Afară se aflau 3-4 persoane, inclusiv inculpatul Țîcu Nicolae, a întrebat cine a condus vehiculul. Unul dintre persoanele a comunicat că el anume a fost el la volan și nu inculpatul și a prezentat permisul de conducere, numele acestuia ar fi Iosif. Această persoană a fost preîntâmpinat că va fi documentat pentru conducerea agresivă. Atunci Iosif a comunicat că nu era la volan, a zis că a fost rugat de către Țîcu Nicolae să spună astfel, deoarece se afla în stare de ebrietate. Atunci, Țîcu Nicolae a prezentat actele pe mașină și a comunicat că a stat într-un local unde a servit băuturi alcoolice, și a condus automobilul din oraș Iosif pînă la monumentul „Ospitalitate", după ce s-au schimbat și la volan s-a așezat el. După ce au fost audiate ambele persoane, Țîcu Nicolae i-a fost propus să treacă testul „Drager" rezultatele fiind anexate la materialele cauzei, iar probe de sânge au fost prelevată la medicul narcolog. Automobilul defect a fost evacuat la parcarea specială. Ambii au recunoscut că anume Țîcu Nicolae a condus vehiculul agresiv.

Martorul Moraru Ghenadie, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, a declarat că, la data de 15.01.2023 a fost implicat în serviciu împreună cu colegul Sergiu Gorea, aproximativ la 03:30, noaptea, a primit o înștiințare de la unitatea de gardă precum că în zona monumentului „Ospitalietate" si traseul 6 un automobil de modelul „Audi" face raliuri și conduce agresiv, deplasîndu-se la fața locului trecând de monument spre or. Sîngerei spre stația peci „Rom Petrol". Însă, nu a văzut automobilul, și au întrebat de angajații peco dacă a văzut automobilul care conduce neadecvat, la ce au zis că a fost un automobil de model „Audi", de culoarea roșie care conducea agresiv spre mun. Bălți. Când au trecut monumentul „Ospitalitate", la intersecția străzilor Gagarin/ Orheiului era un automobil de marca „Audi" era aproape de bordura cu roata din dreapta spate defectată desprinsă. Apropiindu-se de automobil, lângă el se aflau 3-4 tineri, inclusiv, inculpatul Țîcu Nicolae. A întrebat cine e conducătorul mașinii, un băiat pe nume Iosif a zis că el a condus, căruia i s-a explicat că riscă pedeapsă pentru conducerea agresivă. Atunci el a spus că nu el a condus dar inculpatul. Ulterior, a fost întrebat inculpatul dacă el a condus agresiv și a recunoscut că el. Din discuție cu inculpatul s-a simțit miros de alcool din cavitatea bucală. Persoana pe numele Iosif a zis că de la bar până la

monumentul „Ospitalității” până la stația peco a condus agresiv inculpatul. Apoi Iosif a dat declarații în scris că inculpatul a condus automobilul, și făcând drifturi a lovit cu roata din spate bordura. Apoi colegul său a propus a inculpatul să treacă testarea cu aparatul „Drager”, rezultatul fiind de 0,52 ml/l, ce constituie grad avansat. Apoi au prelevat probele biologice de sânge, iar mașina a fost evacuată la parcarea specială. Din spusele inculpatul, a martorului Iosif cât și din ce a văzut, roata a fost defectată din motivul conducerii agresive. Colegul Gorea Sergiu la testa pe inculpatul cu aparatul „Drager” și a întocmit procesul-verbal. După ceva timp a venit un echipaj de patrulare din raionul Sîngerei, unul din colegi fiind Gajos Ion.

Martorul Moraru Ghenadie, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, a declarat că, activează în calitate de inspector la Inspecția Patrulare Nord. Fiindu-i prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție din 15.01.2023 pe numele lui Țîcu Nicolae, a comunicat că a fost întocmit de către el, a documentat cauza de conducere agresivă, în baza art. 241^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă. Nu-și amintește dacă inculpatul era atunci în stare de ebrietate. Documentând fapta de conducere agresivă, de regulă dacă șoferul este beat posibil că la fel el sau colegul avea să documenteze cazul sau după situație avea să cheme alt echipaj.

Martorul Corotaș Iosif, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, a declarat că, pe inculpat îl știe bine, au învățat la Liceul „Alexandru Ioan Cuza” din mun. Bălți. La data de 15.01.2023, seara se afla în oraș, l-a sunat Țîcu Nicolae ca să fie șofer și să-l ducă de la barul „Clondaik” acasă, deoarece singur nu putea conduce din motiv că a consumat alcool. El a plecat la barul „Clondaik”, unde din bar a ieșit inculpatul și prietenul lui Vlad, mai era și al 4-lea băiat. De la bar s-au urcat toți în mașină de model „Audi”, de culoarea roșie. La volan a urcat el; Țîcu Nicolae s-a așezat pe bancheta de pasager; în spate a urcat Vlad cu cealaltă persoană. Cineva a propus să meargă la stația peco „Vento” de lângă auto gară, unde s-au aflat 30 min. și au servit câte o cafea acolo. Apoi, la indicațiile inculpatului s-au dus spre monumentul „Ospitalității” la ieșire din mun. Bălți spre or. Sîngerei. La monument s-au oprit, au ieșit din mașină. După o pauza, din proprie inițiativă la volan s-a urcat inculpatul; el s-a așezat pe bancheta de pasager. În continuare, mergând spre ieșire din or. Sângerei, Țîcu Nicolae a făcut întoarcere și la peco „Bemol” s-au întors spre mun. Bălți. În acest interval de timp Țîcu Nicolae a condus liniștit. Însă, când s-au întors spre mun. Bălți, inculpatul a accelerat viteza, și ajungând la monumentul „Ospitalității”, a frânat brusc mașina, s-a rotit și s-a oprit. În acest moment roata din dreapta spate a căzut, s-a desprins de mașină, lovitură în bordură nu a fost, mai departe au stat pe loc. Din momentul de când s-a desprins roata și până la sosirea poliției a trecut 10 minute. Au sosit doi colaboratori ai

poliției și au întrebat ce s-a întâmplat. Atunci el a explicat ce s-a întâmplat, și anume că, de la bar până la monument a mers el la volan, dar de la monument la volan a urcat inculpatul. Totodată, a dat explicații în scris, după ce mașina a fost evacuată la parcarea specială. A mai menționat că, Țîcu Nicolae fiind la volanul automobilului a condus agresiv. Acest fapt colaboratorilor de poliție a recunoscut și Țîcu Nicolae. Inițial la fata locului a sosit un echipaj de poliție, iar ulterior, a sosit al doilea echipaj de poliție. Când s-a desprins roata de la automobil era ora 04:00 - 04:30. A mai menționat că a avut frică să se deplaseze cu inculpatul, care era la volan fiind în stare de ebrietate, însă din motiv că afară era frig a urcat în mașină. El personal, în acea noapte el nu a consumat de loc. Polițiștii nu au făcut nici o presiune asupra sa. S-a simțit puțin stresat în situația ceea. Când a mers de la stația peco „Bemol" spre mun. Bălți, nu ține minte ca în timpul mersului să făcut situație de avarie altui șofer.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită și prin probele scrise studiate în prima instanță, care întru totul coroborează cu declarațiile sus-menționate și anume:

- proces-verbal de testare alcoolscopică din 15.01.2023, potrivit căruia Țîcu Nicolae a fost testat cu aparatul „Drager 0510RO" cu nr. 2146, rezultatul fiind de 0,52 mg/l a concentrației de alcool în aerul expirat (f.d. 9);

- proces-verbal de ridicare a mostrelor de sânge din 15.01.2023, potrivit căruia de la Țîcu Nicolae au fost ridicate probe biologice pentru stabilirea stării de ebrietate (f.d.13);

- proces-verbal de ridicare și examinare a documentelor din 15.01.2023, prin care de la Țîcu Nicolae a fost ridicat permisul de conducere și mijlocul de transport de model „Audi A4", n/î ***** (f.d. 18);

- proces-verbal de ridicare și examinare a documentelor din 16.01.2023, prin care de la agentul constatator, Gorea Sergiu au fost ridicate: procesul-verbal de constatare a săvârșirii infracțiunii din 15.01.2023; raport privind înregistrarea contravenției din 15.01.2023; ordonanța de constatare a fapte contravenționale și pornirea procesului contravențional din 15.01.2023; procesul-verbal de aducere la cunoștință a drepturilor și obligațiilor; proces-verbal de testare alcoolscoopică; ordonanța de ridicare a monștrilor pentru stabilirea stării de ebrietate; ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare obiectelor și documentelor; procesul-verbal de reținere a vehiculului la parcare specială; raport din15.01.2023; informația și copia buletinului de verificare metrologică mijlocului de măsurare; ordonanța de încetare a procesului contravențional; suportul electronic, care conține înregistrările video din 15.01.2023 cu participarea lui Țîcu Nicolae; proces-verbal de audiere pe caz contravențional (f.d. 33);

- proces-verbal de vizionare a înregistrărilor video din 17.01.2023, fiind vizionate înregistrările video din 15.01.2023 cu participarea lui Țîcu Nicolae, stocate pe suportul electronic (f.d.34);

- ordonanța de recunoaștere și anexare la cazau penală în calitate de corpuri delicte setul de documente din procesul contravențional, ridicate de la agentul constatator Gore Sergiu prin procesul-verbal de ridicare și a examinarea a documentelor din 16.01.2023 (f.d.35);

- raport de expertiză judiciară medico-legală nr.202306P0040 din 27.01.2023, conform căruia în sângele lui Țîcu Nicolae s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,44 ‰, care conform Hotărârii Guvernului Nr.296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare şi conform art. 134^{12} Cod penal se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat (f.d.67);

- cererea lui Țîcu Nicolae din 16.01.2023, prin care a solicitat restituirea automobilului și ordonanța de restituire a acestuia (f.d. 57 - 58);

- recipisa lui Țîcu Nicolae din 06.02.2023, prin care ultimul a primit permisul de conducere eliberat nr.*****, categoria „B1, B" eliberat la 07.12.2020, (f.d.78);

- un purtător electronic de informații de tip DVD-R "FREESTYLE" 4,7 GB, pe care sunt înscrise înregistrări video din 15.01.2023, anexat la materialele cauzei penale.

Astfel, Colegiul penal reține astfel că, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Țîcu Nicolae în comiterea infracțiunii incriminate de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal (în vigoare pînă la 07.09.2024).

Faptul conducerii mijlocului de transport de către inculpatul Țîcu Nicolae, la data de 15.01.2023, este confirmat de martorii audiați în ședința de judecată, Corotaș Iosif, Moraru Ghenadie și Gorea Sergiu, care sunt consecutive, logice, se coroborează între ele, precum și se confirmă obiectiv prin celelalte probe administrate pe cauza penală, ceea ce permite instanței să le aprecieze ca veridice.

Mai mult, lipsesc careva motive să se creadă că persoanele de mai sus ar fi cointeresate în condamnarea inculpatului, nefiind stabilită existența unor relații ostile între inculpat și martorii indicați supra.

În consecință, din declarațiile martorilor audiați în ședință de judecată, rezultă un indiciu direct şi cert că inculpatul la data de 15.01.2023 începând cu ora 04:23 la intersecția străzilor Gagarin-Orheiului din mun. Bălți, conducătorul auto Țîcu Nicolae conducea mijlocului de transport de model „Audi A4" cu n/î n/î *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Colegiul penal reține că, că în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul Țîcu Nicolae nu a recunoscut vina.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești a fost audiat martorul apărării *****, declarațiile căruia se contrazic cu declarațiile depuse de martorul Corotaș Iosif, prietenul lor comun care la fel se afla în automobilul împreună cu Țîcu Nicolae când ultimul conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică. Însă, acestea declarații nu coroborează cu probele acuzării - declarațiile martorilor indicați supra, precum și cu declarațiile lui Țîcu Nicolae depuse în calitate de bănuit și învinuit.

În acest sens se reține că, în cadrul cercetării judecătorești, au fost date citire declarațiilor lui Țîcu Nicolae în calitate de bănuit și învinuit. Astfel, în cadrul urmăririi penale acesta fiind audiat în calitate de bănuit, a recunoscut vina pe deplin în cele incriminate precum că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, se căiește sincer, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere a bănuitului din 16.01.2023, fiind contrasemnat de bănuit, apărător și ofițer SUP IP Bălți (f.d.49).

Fiind audiat în calitate de învinuit, Țîcu Nicolae a recunoscut vina pe deplin în cele incriminate precum că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, recunoaște cele comise, fapt confirmat prin procesul verbal de audiere a învinuitului din 06.02.2023 fiind contrasemnat de învinuit, apărător și procuror (f.d.80).

În consecință, Colegiul penal conchide că, instanța de judecată a dat o justă evaluare tuturor mijloacelor de proba administrate cu ocazia cercetării judecătorești, stabilind existența faptelor, precum şi vinovăția inculpatului în forma prevăzută de lege pentru antrenarea răspunderii penale.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminată inculpatului, Colegiul penal reține că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.264[1] Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

Din acest punct de vedere, potrivit prevederilor pct.14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform căruia „*conducătorului de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*”.

Potrivit pct. 4 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 în scopul implementării în practică a Legii nr.713-XV din 6 decembrie 2001 privind controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri

şi de alte substanțe psihotrope, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: a) cu grad minim - în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 0,5 g/l în sînge sau de la 0,15 mg/l pînă la 0,3 mg/l în aerul expirat; b) cu grad avansat - în caz de depășire a concentrației de alcool de 0,5 g/l în sînge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat".

În conformitate cu art.134[12] alin. (3) Cod penal (în vigoare pînă la 07.09.2024), prin „stare de ebrietate cu grad avansat" se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

Potrivit rezultatului testării alcoolscopice efectuate cu aparatul „Drager", din 15.01.2023, ora 04:23, s-a stabilit la Țîcu Nicolae, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este de 0,52 mg/l.

În ce privește latura obiectivă a acestei infracțiuni, ea are următoarea structură: **1)** fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; **2)** mijlocul de săvârșire a infracțiunii, şi anume - mijlocul de transport în sensul art.132 Cod penal; **3)** locul comiterii faptei - drum public. Fapta prejudiciabilă se exprimă în acțiunea de conducere în condiții ilicite a mijlocului de transport. Caracterul ilicit al conducerii rezultă din nerespectarea obligației, pe care o are conducătorul mijlocului de transport, de a evita starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Infracțiunea prevăzută la art.264[1] alin.(1) Codul penal, este una formală. Ea se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Faptul conducerii mijlocului de transport de către inculpatul Țîcu Nicolae, la data de 15.01.2023, este confirmat de martorii audiați în ședința de judecată, Corotaș Iosif, precum și Gorea Sergiu și Moraru Ghenadie.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.264[1] alin.(1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Intenția inculpatei rezultă din acțiunile acesteia și se demonstrează de circumstanțele obiective, constatate prin mijloacele de probă administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, care denotă cert faptul că inculpatul, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanul autovehiculului, conducându-l pe drum public, până la sosirea colaboratorilor de poliție.

Astfel, Colegiul relevă, că Țîcu Nicolae a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că, la data de 15.01.2023, a condus vehiculul de model „Audi A4", cu numărul de înmatriculare *****, în stare de ebrietate provocată de alcool.

Inculpatul Țîcu Nicolae a condus mijlocul de transport prin mun. Bălți, intersecția străzilor Gagarin-Orheiului, care reflectă un drum public, or, prin

„drum public”, în sensul art. 1 alin. (3) şi art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, instanța înțelege căile de comunicație terestră, de utilitate publică destinate circulației rutiere și pietonale în scopul satisfacerii cerințelor generale de transport rutier ale economiei naționale şi ale populației şi de apărare a țării, fiind proprietate publică.

Astfel, inculpatul Țîcu Nicolae își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei, însă indiferent de aceasta, sperând că nu va fi identificat de organele de drept, a condus autovehiculul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, având calitatea specială de conducător al autovehiculului, care deține permis de conducere.

Concomitent, potrivit materialelor cauzei, se confirmă faptul că inculpatul Țîcu Nicolae deține dreptul de a conduce mijloace de transport, prin eliberarea permisului de conducere autentic cu nr. *****, conform categoriilor corespunzătoare „B1, B”, respectiv întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin.(1) Cod penal (în vigoare pînă la modificările din 07.09.2024).

Efectuând o cercetare detaliată a componenței infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Cod penal (în vigoare pînă la modificările din 07.09.2024), ținând cont de starea de fapt dovedită prin probele administrate în prezenta cauză penală, Colegiul penal stabilește că, instanța de fond corect a conchis în privința întrunirii elementelor infracțiunii de fapta imputată lui Țîcu Nicolae, incriminată în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal (în vigoare pînă la modificările din 07.09.2024), în următoarele circumstanțe:

*Țîcu Nicolae, deținând permisul de conducere nr. ***** cu categoria „B1, B” eliberat la 07.12.2020, dîndu-şi seama de consecințele, care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, a servit băuturi spirtoase, după ce, la data de 15.01.2023, aflîndu-se la volanul autoturismului de model „Audi A4” cu n/î ***** şi deplasîndu-se cu acest automobil la intersecția străzilor Gagarin-Orheiului din mun. Bălți, începând cu ora 04.23 și până la momentul când în circumstanțe necunoscute a ieșit din funcțiune roata dreapta-spate a mașinii pe care o conducea, din care motiv acesta a pierdut posibilitatea de a se deplasa, ca urmare la fața locului s-au prezentat angajații de poliție. În cadrul discuției cu Țîcu Nicolae a apărut necesitatea să fie supus testării cu alcotesterul „Drager”, în urma căruia s-a constatat, că concentrația de alcool pur în aerul expirat de Țîcu Nicolae este de 0,52 mg/l, cantitate, care conform Hotărârii Guvernului Nr.296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare şi conform art. 13412 CP se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat, totodată de la el au fost prelevate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică.*

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202306P0040 din 27.01.2023, în sângele lui Țîcu Nicolae s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,44 %0, care conform Hotărîrii Guvernului nr.296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare şi conform art. 134[12] Cod penal se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Ca urmare, Colegiul penal reține că sentința instanței de fond este una legală și întemeiată.

Totodată, instanța de recurs consideră că poziția procesuală a părții apărării este înaintată în scop de apărare și eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

Instanța de recurs apreciază critic argumentele recurenților, precum că, martorii acuzării - colaboratorii de poliție Gorea Sergiu şi Moraru Ghenadie, fiind audiații în calitate de martori, au declarat că ei nu au văzut cum se deplasa automobilul şi cine era la volanul lui, adică din declarațiile martorilor vizaţi nu rezultă faptul că anume inculpatul Ţîcu Nicolae fiind în stare de ebrietate a condus automobilul în circumstanțele reflectate în actul de învinuire.

În acest context Colegiul reține, că deși Gorea Sergiu și Moraru Ghenadie nu au fost martori oculari a faptului conducerii mijlocului de transport de către inculpat în stare de ebrietate, totuși martorii agenți de patrulare au stabilit faptul dat prin interogarea persoanelor aflate la fața locului, martorii declarând ulterior în ședința instanței de fond, că atât martorul Corotaș Iosif, cât și inculpatul Țîcu Nicolae au recunoscut faptul că inculpatul a condus automobilul fiind în stare de ebrietate alcoolică.

În același context Colegiul consideră nefondate alegațiile recurenților, precum că declarațiile martorului acuzării Corotaş Iosif urmau a fi apreciate critic şi nu puteau fi puse la baza recunoașterii vinovăției lui Ţîcu Nicolae în infracțiunea imputată, deoarece ele sunt contradictorii, evazive şi combătute de declarațiile celuilalt martor ocular *****, or martorul dat a dat declarații consecvente și a indicat atât la urmărirea penală, cât și în cadrul audierii în instanța de fond, că anume Țîcu Nicolae a fost la volanul automobilului şi l-a condus pînă la defectarea automobilului.

Cu atât mai mult, că martorul Corotaș Iosif este cunoscut bun al inculpatului, neavând astfel careva interes de a da declarații incriminatorii împotriva inculpatului Țîcu Nicolae. Din considerentele expuse urmează a fi respinse și argumentele recursurilor, precum că declarațiile martorului apărării ***** confirmă nevinovăția inculpatului, or aceste declarații contravin ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat, și care au fost date în favoarea inculpatului, în vederea eschivării ultimului de ls răspundere penală.

Colegiul va respinge și argumentele recursurilor, precum că la baza învinuirii aduse inculpatului, partea acuzării a invocat raportul de expertiză

judiciară nr. 202306P0040 din 27.01.2023, însă acest raport de expertiză judiciară nu putea fi reținut ca probă, pe motiv că a fost obținut prin încălcarea art. 145 Cod de procedură penală, nefiind comunicată părților ordonanța OUP din 16.01.2023 privind dispunerea expertizei judiciare toxicologice, înainte de efectuarea expertizei.

Astfel, instanța de judecată just a conchis asupra temeiniciei concluziilor expertului judiciar care a întocmit raporturile de expertiză judiciară, deoarece el corespunde cerințelor art.151 Cod de procedură penală, expertiza a fost efectuată de persoană competentă cu cunoștințe speciale în domeniul expertizei judiciare, are experiență de muncă în specialitate, răspunsurile au fost acordate în limita întrebărilor puse, care intră în competența expertului, i-au fost explicate drepturile prevăzute de art.88 Cod de procedură penală și a fost preîntâmpinat de răspunderea penală conform art.312 din Codul penal.

Concluziile expertului nu sunt contradictorii, sunt motivate, fundamentate științific, confirmate în mod obiectiv de probele examinate în ședința de judecată. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202306P0040 din 27.01.2023 (f.d.67-70), se concluzionează că, în sângele lui Țîcu Nicolae s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,44 ‰, care conform Hotărârii Guvernului nr.296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare şi conform art. 134^{12} Cod penal se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Mai mult ca atât, la informarea învinuitului Țîcu Nicolae și apărătorului acestuia despre finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor pe cauza penală, nici învinuitul și nici apărătorul acestuia nu au înaintat careva obiecții sau cereri privitor la probele ce se conțin în materialele cauzei.

Astfel, argumentul părţii apărării, precum că raportul de expertiză judiciară nr. 202306P0040 din 27.01.2023 s-a făcut cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece partea apărării în ședința instanței de fond nici nu a solicitat efectuarea unei alte expertize, în situația în care nu era de acord cu rezultatele expertizei deja efectuate. Cercetarea judecătorească a avut loc în prima instanță, fiind cercetate probele, inclusiv şi probele propuse de partea apărării. În ședințele judiciare partea apărării nu a solicitat numirea altei expertize, fiind de acord cu baza probantă existentă, din aceste motive nu poate fi acceptat argumentul părții apărării privind încălcarea prevederilor procesual-penale.

Cu privire la dezacordul recurenților privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202306P0040 din 27.01.2023 în mărime de 306 lei, instanța de recurs reține, că prima instanță corect a ajuns la concluzia cu privire la admiterea solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea

raportului de expertiză judiciară de la inculpatul Țîcu Nicolae în beneficiul statului.

În motivarea concluziei adoptate, Colegiul face referire la prevederile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, care statuează: **(1)** Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. **(2)** Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Conform art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. **(2)** Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenta juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Reieșind din norma legale, achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte o excepție, însă nu o regulă. La caz, instanța de recurs reţine că, nu a fost confirmată o stare financiară precară a inculpatului, care ar justifica scutirea de la plata sumelor respective.

Colegiul reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale şi anume, evaluarea gradului de ebrietate a inculpatului Țîcu Nicolae, fiind întocmit raportul de expertiză judiciară nr. 202306P0040 din 27.01.2023, costul căreia este de 306 lei.

Respectiv, ținându-se cont de faptul, că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi suportat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Așadar, Colegiul penal consideră că cheltuielile judiciare suportate de către stat pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202306P0040 din 27.01.2023 corect au fost încasate de la inculpat în beneficiul statului.

Reieșind din cele invocate supra, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate în recursurile declarate în interesele inculpatului nu-și găsesc confirmare și sunt apreciate ca fiind nefondate și neîntemeiate. Or, probele administrate în cauza dedusă judecății și prevederile legale relevante cauzei dovedesc contrariul.

Așadar, instanța de fond corect a statuat că, probele cercetate, confirmă în afara oricărui dubiu rezonabil, că inculpatul Țîcu Nicolae a condus mijlocul de transport de model „Audi A4”, cu n/î ***** în stare de ebrietate cu grad avansat.

Argumentarea făcută de instanță corespunde circumstanțelor cauzei şi nu sunt temei de a interveni în soluția adoptată pe cauză. Acțiunile inculpatului pe deplin se încadrează în prevederile art. 264[1] alin. (1) Cod penal (în vigoare pînă la 07.09.2024) – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Din aceste motive urmează a fi respinse argumentele apărării, privind achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă. Argumentarea făcută de instanță corespunde circumstanțelor cauzei şi nu sunt temei de a interveni în soluția adoptată pe cauză. Acțiunile inculpatului pe deplin se încadrează în prevederile art. 264[1] alin. (1) Cod penal (în vigoare pînă la 07.09.2024).

Totodată, este corectă constatarea primei instanțe privind expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Conform art. 60 CP alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 2 ani de la săvârşirea unei infracțiuni ușoare.

Sancțiunea art. 264[1] alin. (4) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii), prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

La momentul examinării cauzei în instanța de fond, au expirat mai mult de 2 ani din ziua săvîrşirii acțiunii infracționali de către inculpatul Țîcu Nicolae.

În acest context Colegiul penal reține că, potrivit art.389 alin. (4) pct.3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

În conformitate cu prevederile art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale şi de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

Astfel, Colegiul penal reține că, prescripția tragerii la răspundere penală reprezintă un tip de liberare de răspundere penală pentru o infracțiune datorită trecerii, în anumite condiții, a unui anumit interval de timp de la data săvârșirii ei.

Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale și, de aceea, după trecerea unui timp îndelungat de la săvârșirea infracțiunii, aplicarea pedepsei devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale. Prevenția generală nu se mai realizează fiindcă rezonanța socială a faptei scade considerabil, iar infractorul, asupra căruia planează tot timpul amenințarea pedepsei, se poate îndepărta.

Concomitent cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală se stinge și dreptul statului de a stabili răspunderea penală și de a aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă, stingându-se totodată și obligația infractorului de a mai suporta consecințele săvârșirii infracțiuni (răspunderea penală).

La fel Colegiul penal conchide că, în conformitate cu art. 89 alin. (1) Cod penal, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărârea instanței de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 coroborat cu art. 60 din Codul penal, se susține teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi şi a obliga infractorul să suporte consecințele faptei sale.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal statuează că în privința inculpatului Țîcu Nicolae sunt aplicabile prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Codul de procedură penală, în coroborare cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal va respinge recursul avocatului Bondarenco Oleg în interesele inculpatului Țîcu Nicolae și recursul inculpatului Țîcu Nicolae declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 24 ianuarie 2025, ca fiind nefondate, reținând în acest sens că sentința în cauză este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Bondarenco Oleg în interesele inculpatului Țîcu Nicolae și recursul inculpatului Țîcu Nicolae declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 24 ianuarie 2025, prin care Țîcu Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală, în temeiul prescripției, se resping ca nefondate, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: **Ghenadie Liulca**

Judecător: **Aurelia Andronache**

Judecător: **Ludmila Iarmaliuc**